

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar
Verwaltungsgericht Chemnitz (Vācija) 2006. gada 3. augusta
rīkojumu — Matthias Zerche pret Landkreis Mittweida**

(Lieta C-334/06)

(2006/C 261/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Chemnitz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Matthias Zerche

Atbildētāja: Landkreis Mittweida

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkts kopā ar 8. panta 2. un 4. punktu ir interpretējams tādejādi, ka dalībvalsts savas valsts teritorijā tiesības vadīt transportlīdzekli, kas pamatotas ar citā dalībvalstī izdotu vadītāja apliecību, var neatzīt, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta, ja aizlieguma termiņš jaunas apliecības izsniegšanai iekšzemē, kurš ir piespriests saistībā ar šo pasākumu, bijis izbeidzies, pirms vadītāja apliecība tika izsniegta citā dalībvalstī un ja uz objektīva pamata (nav dzīvesvieta dalībvalstī, kura ir izdevusi vadītāja apliecību un nesekmīgs pieprasījums vadītāja apliecības atkārtotai izsniegšanai) var secināt, ka ar ārvalstu ES vadītāja apliecības iegūšanu tiks apietas stingrās iekšzemē noteiktās atjaunošanas prasības, it īpaši medicīniski-psiholoģiskais vērtējums?

⁽¹⁾ OV L 237, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar
Verwaltungsgericht Chemnitz (Vācija) 2006. gada 3. augusta
rīkojumu — Steffen Schubert pret Landkreis Mittlerer
Erzgebirgskreis**

(Lieta C-335/06)

(2006/C 261/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Chemnitz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Steffen Schubert

Atbildētāja: Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai viena dalībvalsts atbilstoši Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK ⁽¹⁾ 1. panta 2. punktam un 8. panta 2. un 4. punktam var citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības turētājam pieprasīt, lai viņš iekšzemes iestādē pieprasa atzīt viņa tiesības vadīt transportlīdzekļus iekšzemē, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta?

Ja nē:

2) Vai Direktīvas 91/439/EEK 1. panta 2. punkts kopā ar 8. panta 2. un 4. punktu ir interpretējams tādejādi, ka dalībvalsts savas valsts teritorijā tiesības vadīt transportlīdzekli, kas pamatotas ar citā dalībvalstī izdotu vadītāja apliecību, var neatzīt, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta, ja aizlieguma termiņš jaunas apliecības izsniegšanai iekšzemē, kurš ir piespriests saistībā ar šo pasākumu, bijis izbeidzies, pirms vadītāja apliecība tika izsniegta citā dalībvalstī un ja uz objektīva pamata (nav dzīvesvieta dalībvalstī, kura ir izdevusi vadītāja apliecību un nesekmīgs pieprasījums vadītāja apliecības atkārtotai izsniegšanai) var secināt, ka ar ārvalstu ES vadītāja apliecības iegūšanu tiks apietas stingrās iekšzemē noteiktās atjaunošanas prasības, it īpaši medicīniski-psiholoģiskais vērtējums?

⁽¹⁾ OV L 237, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar
Verwaltungsgericht Chemnitz (Vācija) 2006. gada 3. augusta
rīkojumu — Manfred Seuke pret Landkreis Mittweida**

(Lieta C-336/06)

(2006/C 261/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Chemnitz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Manfred Seuke

Atbildētājs: Landkreis Mittweida

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai viena dalībvalsts atbilstoši Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvas 91/439/EEK (⁽¹⁾) 1. panta 2. punktam un 8. panta 2. un 4. punktam var citā dalībvalstī izsniegt vadītāja apliecības turētājam pieprasīt, lai viņš iekšzemes iestādē pieprasa atzīt viņa tiesības vadīt transportlīdzekļus iekšzemē, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta?

Ja nē:

2) Vai Direktīvas 91/439/EEK 1. panta 2. punkts kopā ar 8. panta 2. un 4. punktu ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalsts savas valsts teritorijā tiesības vadīt transportlīdzekļus, kas pamatotas ar citā dalībvalstī izdotu vadītāja apliecību, var neatzīt, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta, ja aizlieguma termiņš jaunas apliecības izsniegšanai iekšzemē, kurš ir piespriests saistībā ar šo pasākumu, bijis izbeidzies, pirms vadītāja apliecība tika izsniegta citā dalībvalstī un ja uz objektīva pamata (nav dzīvesvieta dalībvalstī, kura ir izdevusi vadītāja apliecību un nesekmīgs pieprasījums vadītāja apliecības atkārtotai izsniegšanai) var secināt, ka ar ārvalstu ES vadītāja apliecības iegūšanu tiks apietas stingrās iekšzemē noteiktās atjaunošanas prasības, it īpaši medicīniski-psiholoģiskais vērtējums?

(⁽¹⁾) OV L 237, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. augustā — Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-338/06)

(2006/C 261/22)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Braun un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepareizi transponējot Padomes 1976. gada 13. decembra Direktīvu 77/91/EEK (⁽¹⁾) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstīs prasa no sabiedrībām Līguma 58. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā direktīva, it īpaši:

- (1) 42. pants saistībā ar 29. panta 1. un 4. punktu, atļaujot akcionāru kopsapulcei apstiprināt jaunu akciju emisiju, neparedzot pirmtiesības parakstīties uz akcijām par cenu, kas zemāka par to reālo vērtību;
- (2) 29. panta 1. punkts, paredzot tiesības parakstīties uz akcijām kapitāla palielināšanas ar naudas ieguldījumu gadījumā ne tikai akcionāriem, bet arī vērtspapīru turētājiem, kuri tos var konvertēt akcijās;
- (3) 29. panta 6. punkts saistībā ar 29. panta 1. punktu, paredzot pirmtiesības parakstīties uz vērtspapīriem, kurus var konvertēt akcijās, ne tikai akcionāriem, bet arī vērtspapīru turētājiem, kuri tos konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā;
- (4) 29. panta 6. punkts saistībā ar 29. panta 4. punktu, neparedzot to, ka akcionāru kopsapulce var nolemt par pirmtiesību parakstīties uz vērtspapīriem, kurus var konvertēt akcijās, nepiešķiršanu,

— piespriests Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka 1989. gada 22. decembra Karaļa dekrēta — likuma Nr. 1564/1989, ar ko apstiprina Akciju sabiedrību likuma grozījumu redakcijā (turpmāk tekstā — "LSA"), 158., 159. un 293. pantā nav pareizi transponēta Direktīva 77/91/EEK šādu iemeslu dēļ:

- (1) LSA 159. panta 1. punkta c) apakšpunkts neatbilst Direktīvas 77/91/EEK 42. pantam saistībā ar 29. panta 1. un 4. punktu, jo ar to akcionāru kopsapulcei ir atļauts emitēt jaunas akcijas, nepiešķirot pirmtiesības parakstīties uz akcijām par cenu, kas zemāka par to reālo vērtību;
- (2) LSA 158. panta 1. punkts neatbilst Direktīvas 77/91/EEK 29. panta 1. punktam, jo ar to ir paredzētas pirmtiesības parakstīties uz akcijām kapitāla palielināšanas ar naudas ieguldījumu gadījumā ne tikai akcionāriem, bet arī vērtspapīru turētājiem, kuri tos var konvertēt akcijās;
- (3) LSA 158. panta 1. punkts neatbilst Direktīvas 77/91/EEK 29. panta 6. punktam saistībā ar tās 29. panta 1. punktu, jo ar to ir paredzētas pirmtiesības parakstīties uz vērtspapīriem, kurus var konvertēt akcijās, ne tikai akcionāriem, bet arī vērtspapīru turētājiem, kuri tos konvertējuši akcijās iepriekšējo emisiju laikā;